

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Breahnă Eugen și reprezentantul acestuia, avocatul Toncoglaz Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Breahnă Eugen împotriva lui Balzhyk Eduard, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Salt Group” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea încălcării dreptului de a exercita controlul asupra modului de gestionare a societății, dreptului de a participa la repartizarea profitului net și a dreptului de proprietate a asociatului, excluderea asociatului din societate, obligarea înstrăinării cotei-părți,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La data de 28 iulie 2014 Breahnă Eugen a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Balzhyk Eduard, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Salt Group” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare – ÎM „Salt Group” SRL) cu privire la separarea asociatului din societate cu un volum de active proporțional părții sociale deținute și excluderea asociatului din societate.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin acordul de constituire din 15 octombrie 2012 cu Balzhyk Eduard au constituit persoana juridică ÎM „Salt Group” SRL, administrator fiind desemnat Breahnă Eugen, iar statutul societății prevede dreptul fiecărui asociat de a participa la conducerea societății.

Menționează că, asociatul Balzhyk Eduard a periclitat activitatea companiei, ignorând obligațiile contractuale de a acorda resurse financiare acesteia pentru desfășurarea activității economice.

Susține că, acțiunile lui Balzhyk Eduard pe parcursul anilor 2012 și 2013 au condiționat riscuri pentru întreprindere cu privire la nerepatriere a valutei care a fost transferată ca avans furnizorului din Ucraina GP „Artiomsoli”, blocare a activității comerciale ale întreprinderii, nerambursare a resurselor financiare împrumutătorilor, precum și suportarea de pierderi sub formă de penalități.

Afirmă că, urmare a acțiunilor de sabotaj ale lui Balzhyk Eduard, întreprinderea în 2012 și 2013 nu a primit în volum deplin și asortimentul solicitat, în pofida faptului că a fost transferat avans și încheiat un contract în acest sens, invocând că în 2012,

întreprinderea a ratat un venit de peste 2 milioane de lei, venit planificat în planul de afaceri.

Relevă faptul că în calitate de asociat a atras resurse financiare de împrumut pentru lansarea activității, însă Balzhyk Eduard pe parcursul anului 2013 a blocat activitatea parțială a întreprinderii prin impunerea ultimului în calitate de factor de decizie în derularea activității ÎM „Salt Group” SRL contrar prevederilor legislației, inducerea în eroare a organelor de ocrotire a normelor de drept, tentativa de blocare a conturilor bancare ale companiei.

Consideră că acțiunile asociatului Balzhyk Eduard duc la insolabilitatea întreprinderii și condiționează riscurile financiare asupra proprietății altui asociat, din care motiv Balzhyk Eduard nu poate rămâne asociat în ÎM „Salt Group” SRL.

Solicită separarea asociatului Balzhyk Eduard din ÎM „Salt Group” SRL cu un volum de active proporțional părții sociale pe care o deține și excluderea asociatului Balzhyk Eduard din asociației ÎM „Salt Group” SRL.

Prin cererea suplimentară solicită recunoașterea încălcării a dreptului de proprietate a asociatului Breahnă Eugen de către asociatul Balzhyk Eduard, obligarea asociatului Balzhyk Eduard la înstrăinarea cotei-părți în ÎM „Salt Group” SRL către Breahnă Eugen, invocând dispozițiile art.354 din Codul civil.

Susține că acțiunile lui Balzhyk Eduard au dus la dizolvarea afacerii create și au condiționat riscurile financiare în afacere asupra proprietății sale, fiindu-i încălcat dreptul de proprietate.

Prin cererea de modificare a temeiului și obiectul acțiunii solicită constatarea încălcării a dreptului de a exercita controlul asupra modului de gestionare a societății, dreptului de a participa la repartizarea profitului net și dreptului de proprietate a asociatului Breahnă Eugen, excluderea asociatului Balzhyk Eduard din asociației ÎM „Salt Group” SRL și obligarea asociatului Balzhyk Eduard la înstrăinarea cotei-părți în mărime de 2700 de lei în ÎM „Salt Group” SRL către Breahnă Eugen.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015 s-a respins acțiunea lui Breahnă Eugen împotriva lui Balzhyk Eduard, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Salt Group” SRL cu privire la constatarea încălcării a dreptului de a exercita controlul asupra modului de gestionare a societății, dreptului de a participa la repartizarea profitului net și dreptului de proprietate a asociatului Breahnă Eugen de către Balzhyk Eduard, excluderea asociatului Balzhyk Eduard din asociației ÎM „Salt Group” SRL și obligarea asociatului Balzhyk Eduard la înstrăinarea cotei-părți sociale ale sale în mărime de 2700 de lei în ÎM „Salt Group” SRL către Breahnă Eugen la valoarea nominală, ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că în calitate de administrator unic al ÎM „Salt Group” SRL, Breahnă Eugen a fost și este unica persoană împuternicită să administreze, să gestioneze și să reprezinte societatea în raport cu terții.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că Breahnă Eugen nu a prezentat probe care ar demonstra încălcarea atributelor dreptului său de proprietate asupra părții sociale din ÎM „Salt Group” SRL de către pîrîtul Balzhyk Eduard, nevărsarea aportului subscris la întreprindere a ultimului, încălcarea drepturilor sale în calitate de asociat, care prin prisma art.354 alin. (1) din Codul civil ar condiționa excluderea asociatului Balzhyk Eduard din ÎM „Salt Group” SRL și că perturbarea activității întreprinderii a fost cauzată acțiunilor pîrîtului Balzhyk Eduard.

Referitor la pretenția reclamantului cu privire la înstrăinarea cotei-părți sociale ale lui Balzhyk Eduard în mărime de 2700 de lei în ÎM „Salt Group” SRL către Breahnă Eugen la valoarea nominală, prima instanță a reținut că, este subsecventă celorlalte solicitări și urmează a fi respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Breahnă Eugen și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 02 septembrie 2016 Breahnă Eugen și reprezentantul acestuia, avocatul Toncoglaz Irina au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului au invocat motivele de fapt ale pricinii și au pledat că instanța de apel superficial a examinat materialele cauzei, neelucidînd pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Susțin că, instanța de apel interpretînd eronat că unicul temei exhaustiv pentru excluderea asociatului din societate este prevăzut la art.47 din Legea nr.135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată (în continuare – Legea privind societățile cu răspundere limitată), a ignorat prevederile art.354 din Codul civil.

Menționează că, instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material statuînd că, în condițiile impuse de art.59 alin. (3) lit.b) din Legea privind societățile cu răspundere limitată este evident imposibilitatea adoptării unei hotărîri a adunării generale a întreprinderii în cazul existenței a 2 fondatori.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Alegațiile din cererea de recurs precum că, instanța de apel interpretând eronat că unicul temei exhaustiv pentru excluderea asociatului din societate este prevăzut la art.47 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, a ignorat prevederile art.354 din Codul civil, nu pot fi reținute, deoarece art. 47 din Legea privind societățile cu răspundere limitată este o normă specială față de art.354 din Codul civil.

Argumentele recurenților prin care menționează că, instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material statuând că, în condițiile impuse de art.59 alin. (3) lit.b) din Legea privind societățile cu răspundere limitată este evidentă imposibilitatea adoptării unei hotărâri a adunării generale a întreprinderii în cazul existenței a 2 fondatori, nu pot fi reținute, or norma dată reglementează situația din speță.

Respectiv, instanța de apel a examinat toate circumstanțele importante ale pricinii prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiind în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, dând o apreciere justă tuturor împrejurărilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității hotărârilor contestate.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul concluzionează că, cererea de recurs nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar

circumstanțele de fapt invocate de recurenți în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or acesta devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Breahnă Eugen și reprezentantul acestuia, avocatul Toncoglaz Irina, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Breahnă Eugen și reprezentantul acestuia, avocatul Toncoglaz Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan